

CUGETUL ZILEI

Nimic nu este acoperit care să nu se descopere și nimic ascuns care să nu se cunoască. De aceea, cite ați spus la întineric se vor auzi la lumină și ceea ce ați vorbit la ureche, în odăi, se va vesti de pe acoperișuri.

(LUCA, 12, 2-3)

UN ĂLA...

Cer cititorilor ziarului nostru scuze pentru „tenta pamphletaristică” a acestui editorial, dar împrejurările ne fac... glumeți sau triști. De această dată — malițioși. Așa că...

Tot sibianul își amintește de un personaj pitoresc al urbei, unul Gheorghe, care sub o formă dragălașă tapă cetățenii, prin cafenele și autobuze, de mărunțiș. Sloganul lui „publicitar” era: „Bună ziua fraților! Cinsprezece bani. Io-s doctor în bojoci, plumini, intestine, mațe, rinză, stomah și în toate cele... Cinsprezece bani-fraților!” Și, cu dragă inimă, cetățenii îl serveau. Ce mare brinză erau cinsprezece bani?

Gheorghe era un tip simpatic, cu o „morală” fermă, fără gânduri ascunse. Pentru traiul lui zilnic — fără muncă, firește — bătea toate cafenelele Sibiului cu superbu-i slogan: Cinsprezece bani, fraților! Și, în credința lui, Dumnezeu l-a ținut mulți ani sănătos (Acum, fie-i țarina ușoară).

Vine, însă, azi, un ĂLA, doctor în PIATA LIBERĂ și-ți oferă, în vorbe, milioane, contra salar de 15 000 lei. Tu îi dai salarul și el îți dă... gestul acela turcesc, obscen, cu degetul mare între arătător și mijlociu. Ba, domnia-sa mai dă și prime — nababul! — din banii tăi, că, de, are nevoie de susținători „în caz de”. Și „cazul de” vine și lichelele premiate sar, latră, pupă dosuri, amenință, șantajează. Păi, pe lei — mulți! — nu pe „cinsprezece bani” — merge orice, într-o democrație originală. Ca după potop — gozurile ies deasupra, „salvatoare” (fine-te de-un pai să nu te îneci!) dar după o vreme putrezesc și put.

Între cinsprezece bani și 15 000 nu-i nici o diferență pentru un... miliardar. Pentru restul lumii e: MORALA.

Traian SUCIU

Guvern reșapat

Această expresie a fost pronunțată de dl. Petre Roman, cu referire la propriul guvern. Pentru un prim-ministru tehnocrat și poliglot, utilizarea unui limbaj tehnic și a altor limbi plus româna, naște dificultatea de percepere corectă în popor.

Insumi am fost în dilemă. La ce s-a referit domnia sa, căci este vorba de două neologisme din franceză, dintre care unul folosit rar. A reșapa, din réchaper, „raportare la cald pe o anvelopă uzată a unei bande noi de rulare din cauciuc” (Larousse). Deci, reșapat este participiul acestui verb. Reșapat, din réchappé participiul verbului réchapper, format cu prefixul reflexiv ré din échapper — a emite (foarte cunoscut este cuvântul eşapament). Francezii folosesc expresia persoană reșapată, prin care, popular, se înțelege „scăpat de la ocnă, de la spînzurătoare, un om capabil de crimele cele mai întunecate” (Larousse).

După cum observați, pri-

mul cuvînt se referă la ceva neînsuflețit, iar al doilea, la însuflețit. Domnul prim-ministru va fi comparat guvernul cu o anvelopă uzată sau a considerat că are suflet (tehnocrat sau de ocnă)?

Ambele opțiuni sînt ciudate. Păcat mare că una din rarele sincerități ale domniei sale a trecut neobservată.

Ion UNGUREANU

PROTEST

FORUMUL DEMOCRATIC ANTITOTALITAR, filiala Mediaș (Alianța Civică, P.N.T.-c.d., P.N.L., U.D.M.R., U.D.C., A.F.D.R.) protestează energic împotriva încercărilor de suprimare a ziarului „21 — RADICAL” din Sibiu, considerînd că aceste tentative contravin însăși ideii de democrație.

Forumul Democratic
Antitotalitar Mediaș
COMITETUL DIRECTOR

COMUNICAT

Cu toate că o parte din personalul ziarului independent „21 — Radical” a boicotat apariția lui, publicația continuă să existe, în mod sigur cu substanțiale economii la fondul de salarii, ceea ce atestă că „economia de piață” funcționează.

Ținută calitativă în săptămîna de „grevă” a crescut, deci sita cerne.

Ne bucurăm nespuse pentru eforturile mărite ale celor care au realizat în continuare ziarul și vă promitem sprijin moral, cum dealtfel ați dovedit și voi pentru acțiunile noastre.

Prof. Vasile GALAȚĂ,
liderul Sindicatului
Independent Preuniversitar

Dacă dezlegi un om legat mult timp la mîini și la picioare el va rămîne în aceeași poziție (cu mîinile la spate și picioarele îndoite) ca în vremea cînd era privat de libertate de o frînghie grosolană. În zadar este el acum liber: îi lipsește ceva, s-a obișnuit cu zăbala, iar frînghia era o parte naturală a ființei lui. În locul frîngiei a rămas o rană încă nevîndecată. Poziția verticală îi repugnă sau îi este, în cel mai fericit caz, indiferentă. Este

CITEVA COMPARAȚII

dezarmat spiritual. Dacă ar duce o luptă pe terenul acesta, nou, ca o lume nouă, ar fi ca și cum ar vrea să bată cu praștia o rachetă „Patriot”. Ce este atunci de făcut?

Poate că trebuie plecat de la faptul că acest om are o parte ireductibilă a ființei lui care întotdeauna este salvată de grație, oricare ar fi condițiile ce trebuiesc îndeplinite. Românii, cei mai mulți dintre ei, cred că-și bănuiesc anormalul soartei. „Rău cu rău, dar mai rău fără rău”, „Deșteaptă-te române...”, „Vom muri și vom fi liberi”, „Să te faci frate cu dracul pînă treci puntea”, „Îți furi singur căciula”, „Să te ferească Dumnezeu de cîte poți îndura” etc. sînt doar cîteva exemple care par să insinueze o regulă. Deci, de la această cunoaștere de sine ce deducești și o intuiție remarcabilă, îndrăznesc să spun că se poate ajunge departe... să luăm cîteva dintre „motto-urile” de mai sus și să le discutăm.

„Rău cu rău, dar mai rău fără rău”. Dar unde este „categoria” de bine? va întreba dascălul. Sigur că românul s-a născut, într-un fel, poet iar cuvintele de mai sus au

(Continuare în pag. a III-a)

Iustin PANȚA

Foto: AL. OLANESCU

Citiți în pagina a II-a: Deocamdată, un teatru al amintirilor (IV)

Pămînt și patimi

Legea fondului funciar — act justițiar, pentru cea mai oropsită categorie socială din perioada comunistă, a stîrnit în lumea satelor un complex de frămîntări, amestec insolit de speranță, griji, dar și de înverșunări, aprige discuții, patimi dezlănțuite, abuzuri și nedreptăți. Aplicarea legii a devenit și în satele județului terenul unor confruntări de interese locale din a căror vînzoleală, cel mai adesea, iese păgubit și îngenușiat, din nou, tot țaranul — țaran, cel pe care-l știm din cărțile de istorie: îngăduitor, respectuos cu „domnii”, cu legile statului.

Unul din cazurile de flagrantă nesocotire a legii ne este furnizat de comuna Valea Viilor. Ambițiile subterane, reaua-credință, egois-

mul unora dintre membrii comisiei de împroprietărire, susținut în mod inexplicabil de funcționarii primăriei, au transformat într-un „caz” o situație clară ca lumina zilei: un act perfect valabil, un certificat de moștenitor eliberat de Notariatul de Stat Mediaș, la 5 dec. 1989, pentru care s-a achitat și o importantă taxă succesorală, este „interpretat” după voia bunului plac al „micului parlament” din Valea Viilor. „Bunicului nostru, care s-a opus categoric colectivizării — ne spun Bănică Maria și Nistor Maria — i s-a confiscat pămîntul primăvara tirziu. I-au răsturnat pămîntul cu griul

(continuare în pag. a III-a)

Ioan BANICĂ

Nu patronul este totul La Primavera

„România — țara tuturor posibilităților”. Fiecare face ceea ce-l taie capul, fel de fel de afaceri, fel de fel de învârteli. Nu tu lege, nu tu bun simț, doar dorința de a fi cineva și de a avea buzunarele pline cu cât mai mulți bani.

Viața afacerilor viitoare în România va fi, probabil, deosebit de aspră și cine va mînti sau va fura o va face o singură dată, pentru că va fi eliminat din joc.

Cităm mai jos citeva fragmente din scrisoarea unei cititoare a ziarului nostru, referitoare la o afacere în care „patronul” se crede un fel de Dumnezeu: „Ne bucurăm de inițiativele particulare în orice domeniu, mai ales în cel cultural-artistic, însă dezamăgirea mi-a fost mare cînd am văzut lăcomia și disprețul pe care le au unii din acești inițiatori. Nu-mi stă în caracter să ponegrec pe nimeni, dar sînt nevoită să spun toate acestea, pentru că ce se întîmplă în culisele Agenției de impresariat artistic „Orizont” al cărei conducător este domnul Gigi Nistor, este strigător la cer.

Acest mare „patron” a dat un anunț în ziarul „De toate pentru toți” în vederea recrutării de soliști vocali și dansatori pentru spectacole și activități artistice în țară și în străinătate. M-am hotărît să particip și eu în acest sens, am avut o întrevedere cu „patronul”, care după ce m-a auzit, mi-a spus că îi convine... În ziua de 7 iulie 1991 am avut primul spectacol... Înainte de spectacol patronul a creat tuturor o stare de indispoziție, ne privea pe toți ea pe niște oameni fără importanță, vorbea vulgar cu noi, în special cu femeile. Acest lucru m-a dezamăgit foarte mult, credeam că într-un ansamblu ar-

tistic trebuie să fie o atmosferă de bună dispoziție și prietenie... Pe scenă am uitat totul și am încercat să cînt cît se poate de bine, dar domnul patron nu a fost mulțumit, cu toate că am fost rechemată în scenă și am primit flori... Colega mea S.G. a fost și ea jignită de către domnul G.N. A urmat domnul „patron” în spectacol, făcîndu-și din culise o prezentare de parcă pe scenă ar fi trebuit să apară Al Bano. A început să cînte, cîntec din folclorul de mahala cu niște texte dubioase... A urmat al doilea spectacol la Cîrșoara, aceeași stare de tensiune și indispoziție... Înainte de prezentare, patronul m-a întrebat cum mă cheamă. I-am spus numele, iar dînsul a înțeles Gică Petrescu și m-a prezentat drept Gică Petrescu. În loc să-și ceară scuze spectatorilor, mi-a tras un picior și o înjurătură grosolană, după care a trebuit să intru în scenă. Îmi venea să plîng, jignită, înjurată și lovită, dar a trebuit să cînt din respect pentru spectatori... De aceea spun că cei care se îmbogățesc peste noapte, ca prin minune, uitînd cine au fost, neavînd nici un dram de bun simț și cu un nivel de cultură scăzut, nu au cum să aprecieze calitățile și talentul tinerilor, nu au cum să promoveze activități culturale-artistice... Semnează Lucica Popescu din Sibiu”.

Dacă ceea ce domnișoara L.P. ne spune că se întîmplă la Agenția de impresariat artistic „Orizont” este adevărat, înseamnă că este vorba de un „orizont îngust”, fără perspectivă în viitor și acest lucru nu poate decît să ne întristeze.

Dan Ioan BOGDAN

Dacu Lungu și de către Poli-grafia Sibiu (Polsib S.A.), director dl. Petre Pascu, care sponsorizează cheltuielile.

Merită să prezentăm citeva referințe din presa franceză despre orchestra „La Primavera”: „O orchestră barocă, autorizînd, încă de la debut, mult optimism”, scria Nice Matin (aprilie 1989). „Dirijată de mîna de maestru a lui Christian Mendoze, „La Primavera” a confirmat reputația sa de orchestră de cameră de cel mai elevat nivel... a entuziasmat, literalmente, publicul. Concert excepțional”. (Nice Matin, octombrie 1989).

Felicitări tuturor celor care au trudit pentru organizarea acestor concerte și care sînt convinși că vor avea o mare audiență în rîndul publicului meloman sibian. Succes!

Ion UNGUREANU

În 17 și 18 iulie, la ora 18, în curtea interioară a Muzeului de Istorie, orchestra franceză „La Primavera” va susține două concerte de muzică barocă. Fondată în aprilie 1989, cu ocazia „Primăverii Artelor Baroce” de la Toulon, ea și-a cîștigat în Franța un mare prestigiu. Specializată în repertoriul baroc, folosește, pe lîngă instrumente moderne și instrumente de epocă. Directorul artistic și solistul principal este M. Christian Mendoze, dirijarea efectuîndu-se, fie de solist, fie de primul violonist, după uzajul epocii baroce. Repertoriul instrumental și vocal cuprinde o mare varietate de opere de Purcell, Corelli, Vivaldi, Bach, Scarlatti, Mozart ș.a.

Organizatorii concertelor de la Sibiu sînt Asociația „Libertate Sibiu — Toulon” ajutați de Muzeul Brukenthal, prin d-nii Cornel Lungu și

Criza de locuințe în Păltiniș

Locuințele au devenit o mare problemă, locuințele au devenit o mare „afacere”. Neregulile în ceea ce privește repartizarea de locuințe sînt tot mai multe, acest lucru fiind dovedit de multele cauze pe care le judecă Tribunalul.

D-na Preda Maria, angajată a Spitalului Județean Sibiu în calitate de asistentă medicală la Punctul sanitar farmaceutic din stațiunea Păltiniș, riscă să nu mai aibă unde locui.

Vreme de două luni familia Preda a locuit în condiții insalubre, într-o încăpăre a cabanei „Șoimii”, noapte de noapte somnul fiindu-le întrerupt de șobolani.

În septembrie '90, se mută în locuința rămasă liberă prin plecarea fratelui d-nei Preda în Germania.

În februarie '91 soții Preda au fost anunțați că ocupă în mod ilegal locuința și nu au decît să se mute înapoi în cabana „Șoimii” sau să ceară altă locuință de la I.L.D.

Cererile soților Preda au rămas fără răspuns, în schimb au circulat tot felul de adrese și decizii prin care erau obligați să părăsească locuința.

Direcția Sanitară nu are posibilitatea de a repartiza o locuință în Păltiniș. În aceste condiții d-na Preda va fi obligată să renunțe la deservirea punctului sanitar-farmaceutic, acest lucru ducînd de fapt la desființarea acestuia.

La redacție ne-a fost prezentat un tabel nominal, conținînd 105 semnături, ale persoanelor angajate și domiciliolate în stațiunea Păltiniș, care susțin necesitatea unui punct sanitar-farmaceutic în stațiune.

Și noi sîntem de aceeași părere. Păltinișul este o stațiune aglomerată pe tot parcursul anului. O mulțime de turiști străbat potecile din împrejurimi. De dorit este ca să se întîmple cît mai puține lucruri neplăcute. Totuși ele se întîmplă și atunci avem nevoie de un prim-ajutor. Dacă punctul sanitar-farmaceutic se desființează, unde ne adresăm, că pînă la Sibiu este cale lungă?

Primăria municipiului Sibiu, îi răspunde d-nei Preda Maria prin adresa nr. 29299 din 28 iunie 1991: „Referitor la scrisoarea d-voastră înregistrată la Primăria municipiului Sibiu, vă comunicăm următoarele:

— În baza prevederilor Legii nr. 3/1973 și a Deciziei Prefecturii județului Sibiu nr. 197/1990, spațiile de locuit se repartizează de către organele de conducere și sindicatele din cadrul organizației din care face parte petentul.

Vă rugăm a vă adresa acestora pentru rezolvarea problemelor dv.”.

Pe adresă este adăugat cu scris de mîna: „Se pot repar-

tiza locuințe în Păltiniș după terminarea lucrărilor la Bl. 12”.

Da, dar pînă atunci?

Dacă Direcția Sanitară nu are locuințe în Păltiniș și dacă alte posibilități nu există, ce facem cu punctul sanitar-farmaceutic?

D.I. BOGDAN

mă plimb în piațeta unde-s exilați alchimisti, nimeni nu mă oprește. să-mi ceară vama ferestre deschise-mi fac semne mă cheamă...

(D.I.B.)

Foto: P. DUMBRAVEANU

Deocamdată, un teatru al amintirilor (IV)

„Cînd mă vezi, domnule, fă-ți cruce!”

În felul acesta a început discuția cu domnul Bojescu, pensionar în vîrstă de aproape 70 de ani. Domnul Bojescu este unul din puțini martori ai incendiului din 1949 care a distrus interiorul teatrului vechi din Sibiu.

— Domnule Bojescu, cum ați ajuns actor la teatrul din Sibiu și care era atmosfera din teatru în acea perioadă?

— Eu am venit ca angajat al teatrului muncitoresc în luna februarie 1948. În orașul Sibiu funcționa, dacă putem spune așa, un teatru muncitoresc alcătuit dintr-o trupă de amatori și cîțiva profesioniști. Nu erau salariați nimănui. O parte din actori erau angajați în diferite întreprinderi. Eu actorii profesioniști era mai greu. Dacă încasau ceva mînceau, dacă nu, nu, ca și în bancul cu ostașul sovietic care, înainte de a merge într-o bătălie pe viață și pe moarte cerea să fie primit în partid. Un lucru era însă sigur: o bună parte din actori făceau această muncă de dragul artei.

— Din cine era format personalul teatrului să-i spunem „semiprofesioniști”?

— Directorul teatrului era un comisar pe nume Gagea, de la serviciul de circulație al poliției din Sibiu. Aveam noroc cu el, deoarece obținea cu ușurință camioanele cu care ne puteam deplasa prin împrejurimi. Administrator era unul Mirea care, la venirea mea mi-a predat tot inventarul, el angajîndu-se ca vîtmăman. În foarte scurt timp mi-am făcut mulți prieteni. Cîțiva nu mă priveau cu ochi buni deoarece eram refugiat din Cernăuți și pe „venetici” nu-i prea sufereau. Dar treaba mergea... La începutul lunii mai a venit o veste de la București...

— Adică, un zvon...

— Un zvon care s-a adeverit. Direcția teatrelor a hotărît să înființeze la Sibiu un „teatru al poporului”. În vara aceluiași an a venit la noi o comisie condusă de Ion Aurel Maican, directorul „teatrelor poporului”. Din comisie mai făcea parte Sincu Constantin numit deja director al teatrului din Sibiu. Colectivul artistic cuprindea la acea dată 54 de actori. Am fost supuși unui examen ca-

re consta în prezentarea unor fragmente la alegere din piesele deja jucate. Eu m-am prezentat cu rolul Jevachin din piesa lui Gogol „Cășătoria”.

— Se vede că evenimentul v-a impresionat puternic, de vă amintiți cu atîta claritate...

— Îmi aduc aminte și rolurile jucate de ceilalți actori: Septimiu Sever s-a prezentat cu rolul lui Ferdinand din „Intrigă și iubire” de Schiller, Maud Mary, rolul lui lady Milford, camerista era Ana Pantazopol, Mircea Hindoreanu în rolul Müller, regretatul Radu Stanca în rolul lui Wurm... Așa s-a format colectivul teatrului: director — C. Sincu, actori — S. Sever, Erastia Peretz, Nicolae Dan, Nicu Albani, Angela Păcuraru, Mircea Hindoreanu, Mircea Mureșan, Jeny Dimitriu, Vasile Brezeanu, Victoria Medea (soția directorului) și... Vasile Bojescu. Regizor artistic a fost numit Ion Delorea-nu.

— De cîte ori vă întrerup am un sentiment de vinovăție. V-aș ruga să ne apropiem mai

mult de anul 1949, de evenimentul tragic...

— În vară au început repetițiile la trei piese: „Pe sub castanii din Praga” (piesă politică), „Burghezul gentilom” și pentru copii — „Casa pisicii”. Am început concomitent repetițiile la piesa „O zi de odihnă” care a avut un succes remarcabil. Între timp cei șase elevi ai Conservatorului din Sibiu au fost declarați admiși și încadrați cu un salariu mai mare.

— Ne apropiem de începutul anului 1949...

— La începutul anului au mai venit de la București N. N. Matei cu Sabina Mușatescu, George Filip, Virginia Stoicescu și Anișoara Dornescu. Cronicile locale și chiar cele din ziarele centrale ne aduceau elogii... Eram vizitați de personalitățile locale dar în mod deosebit de „tovarășul” Tancău...

Petre MUNTEANU BEȘLIU

Creiere încinse la Sibiu

Simțim și noi că avem învățământ superior. Trecătorul ce s-ar aventura prin frumoasa zonă a Bulevardului Victoriei s-ar izbi de fețele palide, îngindurate și mersul șovăielnic al celor aflați la examenul de admitere. Toți evaluând la nesfârșit prestația de până acum sau șansele de reușită. În fața listelor din holul facultății se găsesc ciorchini de rude sau aparținători, ce calculează, notează, se interesează... Pline sînt și băncile de pe alee pe care unii fumează, fumează, fumează, iar alții vinează vînt.

Astăzi, 17 iulie a.c. este a treia zi de examen. Față de anul trecut numărul de înscriși este mai mic. Situație explicabilă prin preselecția realizată de examenele de bacalaureat, și, poate, prin situația social-politică generală. La Universitatea din Sibiu o noutate o reprezintă folosirea testelor și a grilelor pentru examen la Facultatea de Inginerie și Facultatea de Textile și Produse Alimentare.

Cîteva cifre pot fi relevante pentru concurența din acest an, defalcate pe facultăți și profiluri. Astfel: **I. Facultatea de Științe** prezintă următoarea situație: 1. Matematică Informatică — 25 locuri (55 înscriși); 2. Psihopedagogie — 25 locuri (100 înscriși); 3. Ecologie — 25 locuri (22 înscriși); 4. Organizarea și conducerea activității în turism — 25 locuri (92 înscriși). **II. Facultatea de Medicină (Medicină generală)** — 60 locuri (123 înscriși, pînă în 12 iulie a.c.). **III. Facultatea T.T.P.A.:** 1. Tehnologia produselor alimentare — 40 locuri (71 înscriși); 2. Colegiul Tehn. Alim. — 25 locuri (85 înscriși); 3. Colegiul Tehn. Silicați — 25 locuri (8 înscriși). **IV. Facultatea de Inginerie plus Textile** — 325 locuri (înscriși 495): 1. Colegiul Electronică plus Tehnologia Prelucrării Metalelor — 50 locuri (94 înscriși). **V. Facultatea de Litere, Istorie și Drept:** 1. Profilul Germană-Română — 20 locuri (20 înscriși); 2. Germană-Engleză — 20 locuri (21 înscriși); 3. Engleză-Română — 20 locuri (36 înscriși); 4. Engleză-Germană — 20 locuri (14 înscriși); 5. Drept — zi, 60 locuri + F.F., 20 locuri (534 înscriși); 6. Istorie-Antropologie — 40 locuri (138 înscriși); 7. Colegiul Biblioteconomie (Arhivistică) — 25 locuri (73 înscriși). Lucian FILIP

Cîteva comparații

(Urmare din pag. 1)

o oarecare valoare „liricoidă”. Dar în alt sens ele nu contează.

„Deșteaptă-te române!” — Francezii au replică „tare” pentru latinii din Balcani: „Aux armes citoyens...”
„Să-ți furi singur căciula” — englezul îi opune: „De găsești căciula” pe măsură, poart-o!”

„Să te ferească Dumnezeu de cîte poți îndura...” — Iată ce replică dă germanul, bunăoară, la această frază: „Sînt parapet de-a lungul riului: să mă folosească cine poate. Dar cîrjă, să vă sprijin, nu vă sînt”. Ș.a.m.d.

Din aproape în aproape ideea destinului trebuie să se furișeze în sufletele învățăceilor. Din aceste replici va trebui să ieșim, cîndva, învingători. La urma urmei doar învingătorii contează:

este foarte simplu de ce — fiindcă învinșii vor înceta cu timpul să mai existe, să dăinuie. Să-ți faci din înfrîngere și resemnare o vocație, așa cum de multe ori s-a întîmplat cu noi este ditamai barbaria. Chiar și pe lumea cealaltă nu ajung decît învingătorii, ortodoxule. Raiul se cucerește!

Somnul distruge complet, pe chipul omului care doarme, orice trăsătură umană și acesta se întoarce în animalitatea de care nu e despărțit, de ce n-am recunoaște-o, iremediabil. Sigur că nimic nu-i mai departe în somn pe cei buni de cei răi, pe cei fericiți de cei nefericiți, pe cei inteligenți de proști etc., dar pe cei vinovați de cei nevinovați? Căci și visele sînt de două feluri: visuri frumoase și coșmaruri. Ele depind, ineludabil, de trezie, de veghe.

Ce trebuie să cunoască culegătorii și consumatorii de ciuperci (V)

Macrolepiota procera (parasol, farisol) este o specie comestibilă confundată de culegători cu **Amanita rubescens**, descrisă în articolul precedent, fapt demonstrat și prin denumirea populară de parasol, atribuită ambelor specii.

Macrolepiota procera apare în grupuri în pădurile de foioase și conifere, în special în poienite, rariști sau în zone cu tufe, de primăvara pînă toamna, dar mai frecvent în lunile august și septembrie. În ultimii trei ani, ea a apărut în cantități foarte mari, fapt explicabil prin condițiile climatice optime dezvoltării ei.

Pălăria mare de 10—30 cm, în formă de umbrelă de soare (parasol), cu un mamelon bine evidențiat în mijloc, este de culoare brun-cafenie, mai deschisă spre maturitate, cu solzii neregulați de un brun mai închis. Pelița pălăriei nu se poate îndepărta. Lamelele sînt dese, moi, albe spre cafeniu și formează pete brune la atingere.

Piciorul este înalt de 10—40 cm, zvelt, îngroșat spre ba-

ză, cu un bulb cît o ceapă, gol în interior, fibros, cu solzi pe suprafață și un inel mobil.

Carnea este moale, albă spre cafeniu-roziu la exemplarele mature, cu miros de făină și gust plăcut de alune.

Se consumă în special pané, dar și în mîncăruri sau conservate pentru iarnă.

Înrudită cu ea și foarte asemănătoare este specia **Macrolepiota rhacodes**, care este comestibilă și crește în aceleași zone. Deosebirea dintre ele constă în forma pălăriei, apropiată de un clopot și cu solzii mari, foarte deși, asemănători țiglelor.

Carnea albă, la atingere capătă culoarea roșie-cărămizie sau brună.

Există și o specie otrăvitoare în acest grup, **Lepiota helveola**, care are dimensiuni mult mai mici, 1—8 cm diametrul pălăriei și 2—6 cm înălțimea piciorului. Pălăria are culoare brun-roșcată, mai deschisă spre margine cu solzii mici și carne albă, care se înroșește la atingere. Se confundă rar cu celelalte specii, datorită mărimii mai mici, dar în cazul consumării, pro-

I.T.A. — UN FIASCO?

Ora 15, în stația de autobuz și troleibuz din fața „Telefoanelor”, la Mediaș. Peronul este ticsit de oamenii ieșiți de la serviciu, rezidenți ai marelui cartier „Gura Cîmpului” care așteaptă sosirea vreunui mijloc de transport în comun. Peste 10 minute vine autobuzul 5, care are traseul către „Automecanica”. Peronul se mai aerisește puțin, dar în scurt timp este iarăși repopulat cu acei cotidiani călători, așteptînd... degeaba. Într-un interval de circa 30 de minute, nici un vehicul n-a sosit pentru „Gura Cîmpului”. Troleibuz ioc, autobuz ioc... Ne întrebăm, oare cu al cui timp se „joacă” I.T.A. sau I.J.T.E. (sau cum le-o mai fi zicînd, mai nou, celor de la transportul în comun)? Cunoaștem, nu sînt mașini, nu sînt piese suficiente, nu e combustibil. Dar, în primul rînd, INTERES este?...

Atila J. MOLNAR

CARTUȘ Nimeni

Nimeni ăsta, este o persoană și nu se știe exact de unde vine, ce a făcut. A venit în mijlocul nostru cu pași furișai de om care are multe de ascuns.

De priceput nu se pricepe la prea multe, așa că așteaptă avid sfaturile sau poruncile celorlalți. Execută fără comentarii ceea ce i se cere.

Și tot așa, cale de multă vreme, pînă în ziua în care Nimeni ăsta, începe să ceară. Pe nesimțite, astăzi puțin, mîine mai mult, poimîine foarte mult. Cere într-un mod insinuant, cu o milogeală în care lacrimile au un rol principal. Îi satisfac dorințele ca să scapi mai repede de el. Dacă vede că ține, Nimeni cere mai departe, de data aceasta cu tupeu și nerușinare. Cere pentru nevastă, dacă are, pentru părinți, socri, neamuri, vecini, prieteni și ferească Dumnezeu să-l refuzi. Atunci Nimeni atacă. Prea mult pericol nu este din partea lui, dar zarva pe care o face în jurul său este jenantă.

Uneori apucă să se mai cațare și pe efte o scară, încercînd să ajungă cineva, într-un impostorat nefiresc, uitînd că el este Nimeni.

Dan Ioan BOGDAN

Pămînt și patimi

(Urmare din pag. 1)

pînă la genunchi...”. Istorie bolnavă. Atunci. Terenul a fost comasat forțat, micșorat sistematic, atribuindu-i-se în batjocură în cele mai rele sole. După Revoluție, actualii diriguitori ai comunei au refuzat să le înapoieze terenul sub felurite pretexte: ba că nu se găsesc hărți, ba că s-au pierdut în nu știu ce inundații, ba că lipsesc numerele topografice... Odată cu solicitarea terenului prin efectul Legii fondului funciar s-a intrat într-o fază acută: rînd pe rînd, unii membri ai comisiei s-au erijat în „avocați” ai acestui caz, umblînd pe la Notariatul de Stat Mediaș, pe la cel județean, pe la prefectură, urmărind declararea anulării (!), modificarea (!) actului, țel neatîns încă. Petiționarele au mers în audiență la prefectul județului, care a trimis și un consilier pentru cercetarea cazului, dar toate au fost

zadarnice. Răspunsul evaziv al prefecturii a dat apă la moară funcționarilor primăriei, astfel că pe listele afișate recent, celor două proprietăți li se diminuează suprafața total arbitrar, de la 9,20 ha la 1,24 ha de fiecare. În ședința în care s-au analizat contestațiile, pentru acest caz comisia a dat un răspuns năucitor: comisia comunală nu este competentă să rezolve acest dosar (atunci, în baza cărei competențe a acordat 1,24 ha??). Nemaiavînd nici o încredere în „organele” comunale, cele două petiționare au înregistrat contestația și la comisia județeană de contestații.

Petiționarele semnaleză și alte aspecte ce ilustrează mentalitatea conducerii sub dominația liberului plac. Astfel, listele s-au afișat vineri noaptea spre simbrătă, cetățeanului nemulțumit răpindu-i-se 3 din cele 5 zile în care putea face contestație; nu s-a menționat că se poate face contestație și termenul; listele sînt semnate de puțini membri, cea în cauză fiind semnată doar de 7 persoane, deci în minoritate; ele conțin ștersături, situații echivoce, nimeni dintre funcționarii primăriei nu a stat la primărie simbătă și duminică să explice țărănilor cum să se orienteze în puzderia de tabele. S-au atribuit suprafețe unor persoane neîndreptățite, pe anexa cu personalul de specialitate apar și pensio-

nari, persoane ce moștenesc pămînt apar și în alte anexe cu „cadouri” de 0,5 ha sau mai mult. Atribuirea pămînturilor în actualul an agricol s-a făcut preferențial, ca în vechiul C.A.P. (care de fapt, agonizează), cu bilete „potrivite”; s-a adoptat un sistem egalitar de împărțire a culturilor (egal-egal, dar vorba domnului Alexandrescu, nu pentru căteii), persoane îndreptățite folosesc doar o mică parte din terenul cuvenit, în timp ce, în compensație, persoane aflate în grațiile mai-marilor comunei, neîndreptățite, lucrează cîte 2—3 ha. Punînd atîta înverșunare în cazul Nistor-Bănică, nici nu este de mirare că au rămas neînsămîntate multe zeci de hectare. Alte suprafețe semănate au fost refuzate pe bună dreptate, cită vreme unii membri ai comisiei, în frunte cu diriguitorii și-au potrivit biletele, iar acum, pe aceste sole, cresc în voie rapița și mohorul. Cine va achita? Probabil că vor fi încărcate tot în spatele celor veșnic supuși...

...Două dintre cazurile în care lucruri simple sînt complicate inutil, în care comisiile comunale, au căzut în capcana jocului de interese ale unor funcționari care perpetuează nestîngheriți legea bunului-plac, abuzul, presiunile și intimidările. Istoria a fost atunci bolnavă. Dar acum? Petiționarele mai speră încă în dreptatea comisiei județene...

duce intoxicații grave, asemănătoare cu cele produse de **Amanita phalloides**.

(va urma)

Livia BUCȘA

Macrolepiota procera

Macrolepiota rhacodes

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut ștampilă cu facsimilul: I.P.A. Sibiu, str. Sevastopol, nr. 8, Birou Depozite, Cîntar nr. 5. O declar nula. (4438)

• Pierdut legitimație de serviciu, pe numele Sas Constantin, eliberată de Flamura Roșie Sibiu. O declar nula. (4436)

• Pierdut contract de închiriere pentru locuință, buletin identitate, abonament C.F.R. și alte acte, pe numele Deca Cornel, pe ruta Ocna-Băi — Seimbăr. Adresați Ocna-Băi, str. Bacului nr. 1. Ofer recompensă. (4437)

• Pierdut portmoneu cu acte importante pe numele Munteanu Ovidiu-Ioan. Aducătorul bună recompensă. Adresa este trecută în acte. (4444)

VÎNZĂRI-CUMPĂRĂRI

• Vînd convenabil Dacia Break 1410 cmc, 5 viteze, zero km. Sibiu, str. Mașiniștilor nr. 95, lângă Balanța. (4423)

• Cumpăr urgent: disc ambreiaj pentru Alfa Romeo (Alfa 1.6), zgardă antipurici, leșă pentru cîine. Tel. 1 79 27, după ora 17. (4445)

• Vînd înscriere Dacia 1300, ian. 1990 cu 80 000 lei, transferată la Olcița, cu ridicare imediată. Tel. 928/7 37 38. (4445)

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

• Schimb garsonieră, conf. I, TURDA cu similar Sibiu, eventual apartament. Informații Sibiu, telefon 4 97 62. (4440)

DIVERSE

Doriți să câștigați 20 000 lei investind doar 1 200 lei? Jucați cu încredere la „STYX”! Sibiu, cart. Ștrand, str. Vasile Cârlova 7, telefon 1 46 53, zilnic 15—19. (4430)

• Inginer autorizat execută domiciliul clientului adaptor pentru televizoare color străine. Tel. 3 31 26. (4439)

• Schimb catedră geografie București cu Sibiu. Informații la telefon 1 63 39. (4435)

• Firmă particulară angajează în condiții avantajoase două tinere între 21—27 ani, ea vinzătoare. Doritoarele se vor adresa la magazinul „Flamingo”, str. N. Bălcescu nr. 20, joi, între orele 8—10. (4441)

Firma „Cibinium” H & P

efectuează transporturi de persoane în fiecare vineri pe ruta Sibiu — Constanța, cu plecarea din fața Teatrului, la ora 22,00. Prețul 600 lei/persoană. (190)

PROGRAMUL TV

10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Canal France internațional. 12,35 Desene animate. Didia în jurul lumii. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. 14,10 Interferențe. Muzicalitatea cuvintului. 14,40 Tineri interpreți de muzică populară. 15,10 Avanzpremiera. 15,20 S.O.S. Natura. Omul — inginer al pămîntului. 15,50 Cursuri de limbi străine. 16,20 Tragerea Pronoexpres. 17,00 Știri. 17,05 Conviețuirii. 17,40 Televiziunea vă ascultă! 18,00

„Cavoul” mareșalului Antonescu

Mă găseam în închisoarea Jilava în primăvara anului 1950, sosit de la Aiud, după un regim de 10 luni de exterminare, aveam 46 kg, iar acum așteptam întoarcerea la Aiud cu a doua condamnare de 20 ani muncă silnică dată de Curtea de Apel București. Pentru acest motiv, primul gardian, „Mircea”, avînd un sentiment de milă, m-a lăsat liber pe secție. Într-una din zile, pe la ora 11 același gardian a venit cu un deținut, luîndu-mă și pe mine ca ajutor, pentru a debloca o ușă zidită în cărămidă. Gardianul a plecat, iar noi am deblocat intrarea care ducea într-o cameră rotundă în care, prin niște creneluri, pătrundeau câteva raze de lumină. În dreapta la intrare era o ușă neagră care ducea în celula „13”, de care poate vom mai vorbi. După o oră de așteptare a sosit gardianul cu un felinar, însoțit de 5 persoane: directorul — Maromete, Gh. Gheorghiu-Dej, Petru Groza, generalul Drăghici — ministru de interne și Nicolschi, „autorul” Piteștiului. Am deschis ușa celei 13 — un miros greu, aproape insuportabil. Înăuntru erau 4 coșciuge puse două în stînga și două în dreapta. Le-au privit toți cinci cu dispreț, dar și cu o teamă de răzbunare, după

care ministrul de interne Drăghici a dat ordin să închidem la loc. În cele patru coșciuge se aflau: Mareșalul Antonescu, Ică Antonescu, generalul Alecsianu, guvernatorul Basarabiei și generalul Pichi Vasiliu, șeful Jandarmeriei. Execuția a fost făcută de o grupă condusă de căpitanul Petrescu din jandarmerie, pe care l-am cunoscut la întoarcerea în Aiud, unde se găsea și fostul colonel Chițu, „autorul” Tămădăului, care a reușit să ducă în eroare, promițînd celor 10 fruntași ță-

râniști că le va pune la dispoziție un avion de mare capacitate, dar a dus acolo un avion de două persoane. Mulți ticăloși au fost aduși printre noi, iar astăzi sînt socotiți și ei deținuți politici. Aceștia ne-au făcut multe zile fripte, ocupîndu-se cu bilețele pentru ofițerul politic.

Prin anii 1955—1956 am aflat că s-au făcut multe modificări în Jilava. Nu mai știu nimic de soarta celor 4 coșciuge.

Traian P. COLHAN

„Omul de Fier”

Azi e ultima zi cînd la cinematograful „Arta” puteți urmări filmul „OMUL DE MARMURĂ” al regizorului Andrej Waida. De mine la „Arta” rulează „OMUL DE FIER” al aceluiași regizor.

După serialul „DECALOG” semnat de regizorul Krzysztof Kieslowski cinematografia poloneză, prin filmele lui Andrej Waida, ne prilejuiește o nouă întîlnire cu enigma ale cărei profunzimii (și abisuri)

sînt incomensurabile: conștiința omenească.

Deci, miercuri, 17 iulie — „Omul de marmură”, iar din 18 iulie pînă în 21 iulie — „Omul de fier” de Andrej Waida, la cinema „Arta” de la orele 10; 13; 16; 19.

(Cinefil)

Apel public

ADRESAT PREȘEDINTELUI U.J.C.C. SIBIU

În spiritul democrației și libertății cîștigate pe poporul român prin revoluția din decembrie 1989, un număr de 772 de membri cooperatori din cadrul Cooperativei de consum Tâlmăci, ale căror semnături le deținem, vă rugăm insistent a convoca ADUNAREA GENERALĂ A MEMBRILOR COOPERATORI în data de 20 iulie 1991, ora 10, în sala Clubului Societății Comerciale „ROMANOFIR” S.A., unde consiliul cooperativei să prezinte: Darea de seamă și Darea de seamă a Comisiei de cenzori, precum și prezentarea noului statut al cooperativei pentru cunoaștere și dezbateră publică. De asemenea, se va dezbate situația juridică a actualului patrimoniu al cooperativei.

Comitetul de inițiativă lărgit ales în ședința din 7 iulie 1991

Fair-play

Senna îl felicită pe Mansell

Nigel Mansell cîștigă Marele Premiu de Formula 1 de la Silverstone (Anglia). Acasă. Ayrton Senna, liderul clasamentului în Campionatul Mondial de Automobilism, F 1, a fost nevoit să abandoneze pe ultimele sute de metri al cursei, datorită unei pene de benzină, într-un moment cînd se afla pe locul 2. Mansell victorios, a rulat în turul de onoare și odată ajuns în dreptul lui Senna a oprit. Brazilianul a încălecat laterală mașinii. Cu Senna ținîndu-se zdravăn de priza de aer a bolidului, Mansell a terminat „au ralenti” turul de onoare. La festivitatea de premiere Senna

l-a îmbrățișat pe Mansell, felicitîndu-l.

Dacă fair-play n-ar fi, nici sportul n-ar mai fi...

Ovidiu TOMULEȚIU

„G-7” ÎN DECORURI DE EPOCĂ

LONDRA. În urmă cu 17 ani, în Franța se constituia cel mai puternic grup din lume: „G-7”. Începînd de luni, casa Lanchester din Londra, construită în secolul trecut a fost martora ceremoniei anuale a capitalismului mondial. Continuînd decorul istoric, luni seara, după terminarea primei ședințe din cele 3 programate, cei 7 magnifici au cinat în Turnul Londrei, loc cu amintiri macabre, care au pălit în fața somptuosului meniu. În prima zi a reuniunii „G-7” bucătarii londonezi au avut nevoie de 650 tone pline pentru a hrăni 1200 persoane din delegațiile oficiale și peste 3000 jurnaliști prezenți. La dejun, președintele Mitlerand a fost tăiat din porție,

întrucît a preferat să-l servească la Paris. Premierul englez, tînărul Major, și-a primit oaspeții în „sala de muzică”, camera în care celebrul Chopin a cîntat regiunei Victoria. Între cei 7, era premierul canadian Mulroney cu obiceiul său de a-și schimba cămășile de cinci ori pe zi, precum și filatelitul Kaifu (premierul Japoniei). Municipalitatea londoneză a cheltuit 7 milioane lire sterline pentru asigurarea securității oaspeților: toate grilele de canal au fost astupate, precum și alte măsuri. N-au fost uitate soțiile liderilor: doamna Bush a vizitat un spital al bolnavilor de SIDA, doamna Raisa Gorbaciov a vizitat un spital de copii. De la aceste ilustrații colorate să trecem și la aspectele politice, pentru că la reuniune, deși cu caracter economic, s-au discutat și probleme politice, dintre care n-a

lipsit situația din Golful Persic, unde „sinceritatea” lui Hussein a devenit proverbială în întocmirea listelor înaintate O.N.U. asupra instalațiilor nucleare. Vedeta reuniunii de la Londra este Gorbaciov. De altfel această reuniune se desfășoară în formula 7+1. Consilierul Evgheni Primakov, într-un moment de sinceritate, a comunicat presei: „Dacă URSS nu va primi nimic de la Londra, procesul de reforme va fi lovit din start”. A ajuta sau a nu ajuta URSS, aceasta este întrebarea hamletiană a magnificilor occidentali. De fapt, la Londra nu este o confruntare „G-7” cu URSS, ci o confruntare a coloșilor americani și japonezi cu „avocații” gorbaciovieni: Kohl și Mitterrand. Ziarul „Le Monde” (15.07) dă o altă rețetă: „Ajută-te și „G-7” te va ajuta”. Gorbă vine cu un gaj asigurat: reformele economice, precum și cu un atu: Eltin il sprijină. Scrisoarea sovietică, în 23 pagini, a fost trimisă fiecăruia din cei 7 lideri participanți, care sînt edificați de refluxul comuniștilor în lăsturași și înlocuiți de foști oponenți. Mai încet se desfășoară această implozie comunistă la Moscova. Sosirea pe pămînt englez a lui Gorbă a fost umbră de dezacord. În prețuia reuniunii, cu proeminentul economist sovietic Grigori Iavlinski, autorul unui concept („marea afacere”) la care a lucrat împreună cu un colectiv de la Universitatea Harvard. Iavlinski a refuzat, în ultimul moment, să-l însoțească pe superstarul sovietic.

Rubrică de Emil PORIME